

lems Eksempler, for det første, fordi han helt har udelukket de rene Landkommuner, og det har det ærede Medlem naturligvis gjort med Hensigt. Jeg siger ikke, at dette er utilladeligt; men naar det er tilladeligt, er det ogsaa tilladeligt at gøre opmærksom paa det. Endelig maa jeg sige, at jeg ikke kan anerkende hans Beregninger, thi saa vidt jeg da har forstaaet dem, er det ærede Medlem gaaet ud fra et Grundlag, der ikke eksisterer. Han er gaaet ud fra, at vi havde gennemført den fulde Ejendomsskyld, men det har vi jo ikke. Den sidste Femtedel af Hartkornsskatterne har vi endnu ikke afløst, følgelig er det urigtigt, naar det ærede Medlem bemærker, at vi har den fulde Ejendomsskyld. Dersom det ærede Medlem havde gennemført sine Beregninger paa den rigtige Maade, vilde han være naaet til det Resultat, at de smaa Landbrugsejendomme vilde faa Skattelettelse, og at de mindre, bymæssigt byggede Ejendomme ogsaa vil faa Skattelettelse, medens de større vil faa en Forhøjelse. Endelig er der Spørgsmaalet: Er de Vurderinger, som det ærede Medlem er gaaet ud fra, overhovedet rigtige? Det skal jeg ikke kunne besvare, men derimod ved jeg, at der har været Tale om betydelige Fejlvurderinger i Holbæk Amt, saa det er meget muligt, at det ærede Medlem ikke har haft de rigtige Vurderinger at gaa ud fra i sine Beregninger, og naar man har fejle Præmisser, saa faar man ogsaa en forkert Dom, som Regel da; faar man en rigtig Dom, er det et Slumpetræf. Jeg kan ikke se, at det ærede Medlem er naaet til en rigtig Vurdering; hans Præmisser har været gale, og derfor er hans Konklusion ogsaa blevet det.

Jeg vender mig derefter med et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen. Han var lige saa ivrig efter at finde Angrebepunkter her i Lovforslaget som det ærede Medlem Hr. Aksel Jensen. Han sagde f. Eks., at her var Tale om en Formuekonfiskation. Det er mig ufatteligt, at et ellers fornuftigt Menneske kan sige noget saadant, eftersom der aldeles ikke kan være Tale om, at man efter det Lovforslag, som her er forelagt, kan give sig til at konfiskere Formuen mere, end man kan efter den bestaaende Ejendomsskyldlov, det er da klart. Nu er Forholdet dette, at Sogne- og Amtskommuner har fri Dispositionsret med Hensyn til Skatteudskrivning, naturligvis indenfor de Grænser, som nu en Gang er afstukket; de kan forhøje Skatten, de kan saa at sige gaa saa højt, det skal være. Det kan de gøre overfor

Ejendomsskylden, og det er da indlysende, at Smerten bliver den samme for den Mand, der skal af med Pengene, om han skal betale denne Skat paa den ene eller paa den anden Maade. Hvis man har i Sinde at konfiskere, saa kan man gøre det akkurat lige saa godt efter Ejendomsskyldloven som efter den Lov, der her foreslaas.

Det ærede Medlem anførte som et Vidnesbyrd om, hvor forsigtig man skulde være med at give sin Tilslutning til dette Lovforslag, at baade Kreditforeninger og Hypotekforeninger havde henvendt sig til Regeringen. Jeg skal ikke sige noget ondt om disse Henvendelser; jeg betragter dem som værende fuldkommen ligegyldige, de indeholder ikke et eneste positivt Moment, og derfor kan der heller ikke tages Hensyn til dem. Det kan jeg sige saa meget bedre, som jeg tør sige, at vi ikke i Indenrigsministeriet er uforstaaende overfor Kreditforeningernes berettigede Krav.

Saa kom det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen til at sige noget i Slutningen af sin Tale, der i Virkeligheden var en lysende Illustration til, hvad der laa bagved den. Han sagde, at naar han var imod Grundskylden, var det, fordi den var langt farligere end Ejendomsskylden overfor Landbefolkningen, for overfor Grundskylden staar de delt, men overfor Ejendomsskylden var Forholdet et andet. Jeg kunde ikke forstaa det ærede Medlems Udtalelser anderledes end, at han aabent erkendte, at den store Part af Landejendomsbesidderne var stærkt for Grundskylden, og det var det farlige ved den, for havde vi først faaet Grundskyldsprincippet anerkendt, vilde de blive ved at kræve mere og mere Grundskyld ud fra den Betragtning, at den var mere retfærdig for dem end Ejendomsskylden. Jeg maa altsaa forstaa det saaledes, at det ærede Medlem talte paa de store Ejendomsbesidderes Vegne mod den mindre besiddende Landbostand, der er interesseret i at faa en Omlægning af Skatterne og faa en Omlægning i den Retning, som her er foreslaaet. Jeg takker det ærede Medlem for hans aabenhjertige Udtalelser. De var lysende Vidnesbyrd om, at han har fat i den rigtige Ende som de store Landejendomsbesidderes Repræsentant i denne Sag.

Dermed kan jeg slutte mine Bemærkninger i Haabet om, at det maa lykkes i dette Møde at naa til Ende med Forhandlingen, der sandelig nu har været længe nok.

Wilmann: Overfor det ærede Medlem, som talte paa Venstres Vegne, Hr. Pinholt, har jeg Grund til at udtale min Glæde over,